

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

szám: X/3038

Érkezett: 2011 MAJ 02

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„Hulladéktemetés hatósági tudomásulvétellel?” címmel a Házszabály 91.§-a alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Pintér Sándor
belügyminiszter úrhoz.

Tisztelt Miniszter Úr!

Ha mondjuk Afrikából érkeznének hírek arról, hogy a hatóságok a fülük botját sem mozdítják, amikor részletesen dokumentált bejelentést kapnak nagy mennyiségben a földbe ástott vegyi hulladékról, akkor sem örülnénk, de napirendre térnénk fölötte, mondván: ott ez talán mindennapos eset, az állami szervek bizonyára erőtlenekek és korruptak, meg egyébként is: más kultúra, más szabályok. De ha ugyanezt Heves környékéről halljuk, akkor a kíváncsiság mellett a felháborodás is dolgozni kezd bennünk - hiszen Magyarországon világosan rögzítik a jogszabályok az ilyenkor adódó hatósági teendőket, az egészséges környezethez való jogot pedig még az úgynevezett alaptörvény is garantálja.

Ahogy azt a híradásokban talán Önök is olvasták, nemrég sugármentesítéshez és a sugárbetegség megelőzéséhez való egységcsomagokat találtak Heves határában. Nem egyet, nem is kettőt, hanem jókora adagot, és nem is csak úgy tessék-lássék elkaparva, hanem "szakszerűen" elásva. Az eset az illegális veszélyeshulladék-lerakás és a szervezettség összes ismérvével rendelkezik, lakott terület és mezőgazdasági víznyerő hely közelében történt, ám mindez együtt sem volt elegendő a határozott és érdemi hatósági fellépéshez. A jegyző és a környezetvédelmi felügyelőség mindössze arra szorítkozott, hogy - a tettes "ismeretlen" lévén - felszólította a terület tulajdonosát a magas vegyianyag-tartalmú csomagok eltávolítására.

A környezetvédelemhez és a hulladékkezeléshez legalább felszínesen értő emberben az ügy több kérdést is felvet. Ez az egységcsomag nem olyasmi, mint a használt gumiabroncs vagy a sütőzsiradék - bizonyára van gyártója, azonosítási vagy leltári száma, és minden bizonnyal hiányzik valahonnan, hiszen annak idején a szétszórása és tárolása is szigorú szabályok szerint történt. A fentiek nyomán a rendőrség állítólag a tetteseket és a veszélyes anyag tulajdonosát is ismeri, a jegyző azonban mégis csupán a terület gazdáját kötelezte intézkedésre, és ismeretlen tettes ellen tett feljelentést, ami aligha gyorsítja meg az eljárást (szakértők szerint a szennyezés felszámolását célzó első érdemi lépésig így akár egy év is eltelhet). Szintén a jegyző állapította meg, hogy a helyi ivóvízbázis nincs veszélyben - ennek hivatalból történő kivizsgálása nem szakhatósági feladata lenne? Az eset tudomásunk szerint egy mezőgazdasági területként számon tartott illegális lerakón történt - kevéssé valószínű, hogy a mentesítésre felszólított tulajdonosnak elegendő pénzügyi forrása és szakértelme van a károk felméréséhez és a szakszerű ártalmatlanításához.

A hatósági intézményrendszer egy ilyen hétköznapi mondható, az LMP információi szerint amúgy az országban másutt is előforduló ügyben megint látványosan csődöt mondott: a szennyezés ismert, a tettes elérhető, a kockázat valós, ám a hivatalok malmai még hozzá sem kezdtek az "órléshez".

Kérdésem Miniszter úrhoz, hogy rendben lévőnek tartja-e a hevesi ügyben a hatóságok eddigi tevékenységét, és konkrétan hol - a jogi szabályozásban, a hatósági gyakorlatban vagy az államigazgatás magasabb szintjein - tervez változtatásokat annak érdekében, hogy hasonló esetekben a jövőben ne ez a látványos inkompetencia és a felelősség alóli kibújás szándéka jellemezze a lakosság és a környezet biztonságát garantálni hivatott állami szervek munkáját. Azt is tudni szeretném, hogy pontosan mennyi ilyen sugárvédelmi csomag van Magyarországon, ki vezet róla nyilvántartást, ki ellenőrzi a csomagok tárolását, felhasználását illetve esetleges megsemmisítését.

Hány helyen - önkormányzatoknál, nagyvállalatoknál, egészségügyi intézményben - tároltak ilyen csomagokat az előző rendszerben, és mi történt ezekkel a rendszerváltás után - esetleg a többi is elásták?

Arra a kérdésre is választ várok, hogy a szóban forgó hevesi esetben kinek a feladata lett volna a környezetbe kerülés előtt a veszélyes hulladéknak számító, tehát elvileg szigorúan dokumentált anyagok szakszerű ártalmatlanítása.

Végül pedig kíváncsi vagyok rá, hogy jelenleg milyen felszerelés áll rendelkezésre egy esetleges nukleáris baleset egészségügyi következményeinek enyhítésére, és ezeket is hasonló gondossággal tárolják-e.

Várom választ!

Budapest, 2011. május 2.

Szilágyi László
LMP